

SAMENVATTING/PERSBERICHT

Tunnelvisie

Pressieverbod

Waarheidsvinding onmogelijk!

Overweldigend sporenbeeld?

1) Het product van 1 ejaculatie, mogelijk van zaterdagavond.

Het blijkt om mengsporen te gaan. Zaadcellen, allen vermengd met vrouwelijke cellen, hoogstwaarschijnlijk cervixslijm uit de vagina van het slachtoffer. Al die mengsporen kunnen verklaard worden door één enkele ejaculatie. Het is zeer wel mogelijk dat die ejaculatie van zaterdagavond is geweest.

2) Een minuscuul (ca. 1mm) onbestemd bloedvlekje op de spijkerbroek.

Volgens alle deskundigen is niet vast te stellen hoe en wanneer dat bloedvlekje daar gekomen is. Dit minuscule bloedvlekje kan van zaterdagavond dateren, of zelfs van veel eerder.

3) Enig celmateriaal P. onder nagel(s) Christel.

De nagels zijn op 9 januari 1994 ontdaan van het nagelvuil. Het in 1994 veiliggestelde nagelvuil is destijds alleen onderzocht op de aanwezigheid van vezelmateriaal. Dit nagelvuil is zoek!

De nagels zelf zijn een dag later, op 10 januari 1994 veiliggesteld. Deze geknipte nagelsrestjes zijn voor het eerst in 2008 onderzocht. Daarbij is enig celmateriaal aangetoond van P. Het is niet duidelijk wat de aard van dit celmateriaal is. Duidelijk is wel dat dit celmateriaal P. al dagen onder de nagel kan hebben gezeten, zodat het dus ook van zaterdagavond kan zijn geweest.

Behoudens het voorgaande was er geen enkel spoor van P. op de plaats delict!

Verder heeft niemand heeft P. die dag gezien in de buurt van de plaats delict!

Bovendien is bij P. thuis niets gevonden dat verwijst naar Putten!

Verklaring P.

P. heeft in deze zaak geen afgemeten of anderszins berekende verklaring gegeven, maar heeft uitvoerig en ongeremd verklaard!

In het strafproces gaat het erom of de lezing van P. aannemelijk is. Hierna zal op basis van het dossier worden onderbouwd dat de lezing van P. inderdaad aannemelijk is en bovendien, maar dat ten overvloede, “volstrekt” geloofwaardig is.

De officier van justitie spreekt over een ‘kletsverhaal’.

Is een geheime relatie aannemelijk?

Er was geen afspraak om de relatie geheim te houden, maar P. en Christel hebben blijkbaar nooit over hun relatie gesproken.

Gelet op de aard van een geheime relatie kan van P. niet worden gevergd zijn geheime relatie te onderbouwen met getuigenverklaringen die wisten van de geheime relatie. Daarmee zou immers alleen maar bewezen kunnen worden dat het toch géén geheime relatie was.

Waar het om gaat is dat het onderhavige dossier een veelheid aan informatie bevat waaruit blijkt dat Christel en P. wel degelijk een maandenlange geheime relatie kunnen hebben gehad die vooral gericht was op het genieten van elkaars fysiek.

Het is aannemelijk dat P. niet over zijn relatie gesproken heeft.

Advocaat Generaal van der Neut bij het Gerechtshof Leeuwarden, citaat:

“ ....”:

P. had geen vrienden. Hij had een zeer slechte relatie met zijn ouders die relaties van hun kinderen niet goedkeurden en er alles aan deden om die relaties kapot te maken of buiten hun huis te houden. Alleen met Michel van Z. (geen vriend maar een kennis/buurjongen) heeft P. destijds wel eens ‘grote jongensverhalen’ uitgewisseld, maar daarbij is de naam van Christel nooit genoemd.

Met zijn latere vriendinnen sprak P. niet of nauwelijks over zijn ex-vriendinnen, hetgeen niet gek is.

Toen P. zich in het voorjaar van 1994 meldde op het politiebureau om te vertellen dat hij een relatie met Christel had gehad, werd hij weggestuurd voordat hij daarover in detail kon treden of zelfs maar zijn naam kon noemen. De politie was op dat moment al niet (meer) geïnteresseerd in alle mogelijke relaties van Christel en deed het af met: ‘*We hebben de daders al*’. Deze mededeling wekt overigens geen verbazing, gezien het feit dat justitie, blijkens het arrest van het Hof Leeuwarden, na de arrestatie van Viets en Du Bois uitsluitend op hen was gefocust na de arrestatie.

Het is aannemelijk dat Christel er niet over gesproken heeft.

Niemand in de omgeving van Christel wist van haar relatie van P.

Niet zo gek.

Christel was een ‘levenslustig’ meisje. Uit verschillende getuigenverklaringen blijkt dat zij er meerdere jongens/mannen op na hield, en wel tegelijkertijd. Christel bleek haar relaties deels verborgen te houden voor haar moeder, haar vrienden c.q. vriendinnen en voor haar ‘vriendjes’. Hoewel haar ‘beste vriendin’ aanvankelijk stelt dat zij alles wist van Christel, blijkt dat later niet zo te zijn. De ‘beste vriendin’ blijkt zelfs niet de ‘beste vriendin’. Volgens verschillende getuigen waren Christel en de ‘beste vriendin’ zelfs wel eens rivalen als het gaat om vriendjes. Volgens Yvonne van G., goede vriendin van het slachtoffer, was de ‘beste vriendin’ van Christel zelfs niet meer dan een kennis waarmee Christel ging stappen, waarbij

deze 'beste vriendin' - volgens de zus van de 'beste vriendin' - feitelijk door Christel werd gebruikt als 'chauffeur'.

Ontmoetingen Christel en P.

De ontmoetingen bij snackbar De Orca in Putten kunnen niet worden uitgesloten.

Vrijdagavond 7 januari 1994

P. verklaart dat hij Christel die avond bij snackbar De Orca kort heeft gezien en heeft afgesproken elkaar die zaterdagavond te ontmoeten bij hem thuis. Verder verklaart P. dat Christel die vrijdagavond gezegd zou hebben dat zij later die vrijdagavond nog een afspraak had met een vriendin.

De verklaring van P. kan kloppen!

Christel vertrok om 19.00 uur uit Amsterdam naar Putten. Haar moeder zou om 23.00 uur thuisgekomen zijn en Christel slapend in bed hebben aangetroffen. De vriendinnen van Christel en anderen verklaren echter dat Christel die vrijdagavond laat nog is gaan stappen met haar vriendinnen.

Dat klopt dus, terwijl P. dat – althans volgens justitie - niet kon weten!

Zaterdagavond 8 januari 1994

P. verklaart dat Christel en hij die zaterdagavond ongeveer twee uur lang seks hebben gehad bij P. thuis (tussen 20.15/20.30 en 22.30/22.45)!

De ouders van P. waren naar de Bingo en herinneren zich niet of P. mee was die avond. Niet gek na 15 jaar.

Christel is die zaterdagavond in ieder geval om 18.00 uur thuisgekomen. Moeder was niet thuis. Broer Bas stelt (later) dat hij die avond omstreeks 20.30 thuis is vertrokken en dat Christel toen nog thuis was. De vriendinnen van Christel geven aan dat zij Christel omstreeks 23.00 uur thuis hebben opgehaald. Er is dus een gat in de tijd van minimaal 2 ½ uur!

De verklaring van P. kan dus kloppen, terwijl P. dit – althans volgens justitie - niet kon weten.

Zondagmiddag 9 januari 1994

P. stelt dat hij die zondagmiddag thuis was bij zijn ouders. Hij heeft herhaaldelijk aangegeven dat zijn ouders dit moeten kunnen bevestigen en heeft bovendien herhaaldelijk aan de politie gevraagd om buurtonderzoek te doen om daardoor zijn lezing bevestigd te krijgen.

De ouders herinneren zich niet of P. die zondag thuis was. Niet gek na 15 jaar.

De politie heeft geweigerd buurtonderzoek te doen met als argument dat dit na 15 jaar geen zin meer heeft omdat toch niemand het zich kan herinneren! In ieder geval kan P. thuis geweest zijn.

P. wist niet alles van Christel

P. wist niet het exacte adres waar Christel woonde. De vraag is natuurlijk: herinnert hij zich het exacte adres niet of heeft hij het nooit geweten. Had hij het moeten weten? Hij verklaart in ieder geval nooit bij haar thuis te zijn geweest. Ze zagen elkaar bij de Orca en spraken vervolgens af om elkaar te ontmoeten bij hem thuis, in het park of in het bos.

Bovendien blijkt P. zich andere adressen ook niet precies te kunnen herinneren (bijvoorbeeld van zijn lagere school). Niet gek na 15 jaar.

P. durft niet te zeggen wanneer zij precies jarig was. Herinnert hij zich haar verjaardag niet of heeft hij het nooit geweten? Had hij het moeten weten?

Eén ding is zeker "*Christel, Bas en Marijke vierden nooit hun verjaardag*"! (citaat Natasja van der S.)

Christel had sinds 10 december 1993 een tweede baantje in een kledingwinkel. P. wist dat niet. Om verschillende redenen moet worden betwijfeld of zij daarover met P. zou moeten hebben gesproken.

P. weet veel details van Christel die hij – volgens justitie - niet kon weten!

Christel was stewardess

Dit klopt. Hoewel gezegd kan worden dat iedereen dat inmiddels wel wist.

Christel gaf hem wel eens cadeaus, zoals parfum etc.

Dit past bij haar werk als stewardess (taxfree shoppen). Ook Natasja van der S. geeft aan dat Christel regelmatig dit soort cadeaus meenam als ze had gevlogen.

P. heeft Christel voor het eerst ontmoet op de lagere school.

Dit kan kloppen.

Volgens P. had Christel die laatste vrijdagavond nog een afspraak met een vriendin

Dit blijkt te kloppen.

P. wist heel van haar fysiek, terwijl hij dit niet kon weten als hij geen relatie met haar heeft gehad en haar ten tijde van het delict die zondagmiddag voor het eerst zou hebben gezien. Ter gelegenheid van het delict is de bovenkleding (BH, blouse en een dikke trui) van Christel niet uit geweest!

Uit het proces-verbaal technisch sporenonderzoek op 9 januari 1994 blijkt:

“Kleding slachtoffer. (...)

Het boordenknoopje van de blouse was open. Genoemde kleding zat ordelijk en vertoonde geen beschadigingen ten gevolge van geweld.”

Daaruit concludeert het onderzoeksteam:

“De trui, blouse en BH waren zodanig ordelijk aanwezig dat niet aannemelijk is dat een dader daar handelingen mee heeft verricht”

De dader heeft haar bovenlichaam dus niet kunnen zien.

Niettemin weet P. allerlei details te noemen over fysiek en over de kleding die zij vaak droeg, terwijl hij dit – althans volgens justitie - niet kon weten. Tenzij zijn verhaal klopt en hij inderdaad een (geheime) relatie met haar heeft gehad!

FYSIEK

De kleur van haar ogen durfde P. na 15 jaar niet te gokken. Niet zo gek. Haar ogen zijn mogelijk groen, groenbruin, bruin, olijf? Nog daargelaten wat gevoelens van een persoon en omgevingsinvloeden op bepaalde met de kleur van ogen kunnen doen.

Wat hij wel wist (na 15 jaar):

Huidskleur

“De huidskleur was gewoon blank”

Dat klopt.

Postuur

“Ze was niet te dik, niet te dun. (...)

Dat klopt.

Lengte

“Ongeveer 1.68, 1.73 ongeveer.”

R: Ja, zo iets.

G: Oke, nou dat je het niet precies weet, dat snap ik ook wel.

Dat klopt. Christel was 1,67m!

Cupmaat

“Van de cupmaat zou het richting B of C zijn gegaan.”

Dat klopt. De cupmaat was C.

Haardracht

“G: En hoe droeg zij het meestal, d'r haar.

R: Los.

G: Los.

R: Ja, want als ze bij mij kwam dan had ze het gewoon los.”

Dat klopt.

(Natalie van der S. bevestigt dit: “Ze had altijd het haar los bij het uitgaan.”

Opmerkelijk is dat Christel ten tijde van het delict haar haar niet los had. Ze had een “brede, bruine, haarspeld in haar haar”.

Ook dit kon P. – althans volgens justitie – niet weten.

Nagels

“Nagels netjes verzorgd, niet gelakt”

Dat klopt.

Kleding

“V: En wat voor een kleding droeg ze vaak.

A: Spijkerbroek

V: Spijkerbroek?

A: Gewoon lekker casual.

Dat klopt. Ook dit kon P. – althans volgens justitie – niet weten.

“R: Ja, de ene keer had ze een T-shirtje de andere keer een bloesje. (...)

G: Weet je nog wel een kleur?

R: ja, ze liep heel veel met wit, maar.

G: Wit, en wat droeg ze dan wit.

R: Ja, shirts en bloesjes.

Dat klopt. (volgens Natasja van der S., Natalie van der S. en de moeder van het slachtoffer).

Ook dit kon P. – althans volgens justitie – niet weten.

“Ze droeg meestal halfhoge laarsjes”

Dat klopt.

(Natasja van der Stelt: “Christel had maar 1 soort laarzen, van die cowboyboots”)

“R: Meestal een gewone damesslip (...).

B: Maar wat was voor Christel een normale slip?

R: Dat was gewoon niet de billen bloot, het was gewoon een nette onderbroek zeg maar.

G: En de laatste keer, wat voor een onderbroek had ze toen aan.

R.: Toen had ze gewoon een normale onderbroek aan.

G.: En de kleur?

R: Ja, roze wittig.

G: En wat had ze normaal voor kleur aan.

R: Gewoon meestal roze, wit, ja.”

Dat klopt. Ook dit kon P. – althans volgens justitie – niet weten.

Geen BH

“Als ze bij mij kwam, dan was het eigenlijk alleen maar een short en daar zat voor de rest niets meer onder.

B.: Er zat geen BH onder of een hemd?

R:Nee (...)”

Dat is een zeer opmerkelijke verklaring, als P. de dader zou zijn. Het slachtoffer droeg tijdens het delict namelijk wél een BH!

Volgens moeder zou dit niet kloppen.

Marijke S. (moeder Christel) dacht:

“Vraag: Wanneer droeg Christel geen BH?

Antwoord: 's Nachts niet en als zij net uit bed kwam niet, maar zodra ze de deur uit ging dan had ze zich gewoon aangekleed. Ze ging nooit zonder BH weg, echt niet.”

Volgens anderen kan dit echter wel degelijk kloppen en liep Christel wel eens zonder BH, zonder dat haar moeder dat wist!

Natasja van der S.:

“Vraag: Als zij in de winter ruimzittende kleding, zoals bijvoorbeeld een wijde trui gedragen zou hebben, zonder BH, had dat goed gekund, omdat je het dan toch niet kunt zien.”

Martinus Cornelis Lanzink:

“Bijv. zomers liep zij in een klein hempje, met volgens mij niets er onder.”

Jan Andries van Benthum:

“Rob zei nog tegen mij: “kijk dan, kijk dan” en toen keek ik en toen zag ik dat Christel daar stond met blote borsten”.

A.R. van den Broek (portier van Twinns over zaterdagavond 8 januari 1994 en over Christel):

“Bij het vorige bezoek kan ik mij nog herinneren dat het meisje van de foto bij de deur haar jas uitdeed en dat zij daaronder alleen een wit hemd droeg. Ik zag dat zij hieronder geen BH droeg, wat voor mij duidelijk zichtbaar was, omdat zij ook vrij grote borsten heeft.”

Oorbellen

“R: Volgens mij had ze wel oorbellen. Maar dat kunnen ook klem oorbelletjes geweest zijn.”

Opmerkelijk, dat P. dit verklaart, want Christel droeg geén oorbellen tijdens het delict.

Ook deze verklaring van P. blijkt te kloppen.

Marijke Simon:

“A: Ja, in een later stadium, toen ze wegwas bij Yohyon, droeg ze grotere oorbellen, bijvoorbeeld van Chanel, twee C's en ze droeg ook wel eens een grote ring in haar oren.

V: Ik begrijp dat ze ook gaatjes in haar oren had?

A: ja, maar die Chanel oorbellen waren met een klem.”

Geen tattooages!

“B: Ja, ja. En tattooes?

R: *Ik heb ze nooit gezien.*

B: *Was dat ook al modern?*

R: *Ja, als ik zou kijken naar mijn huidige vriendin, die heeft, wat zal het zijn geweest, iets van vijftien, zestien jaar geleden heeft ze een tattoo laten zetten.*

B: *Ja, Ja.*

G: *Dus het kan wel.*

R: *Het had wel gekund.*

B: *Ja, maar Christel niet.*

R: *Nee.*

B: *Anders had je het geweten.*

R: *Ja.*”

Geen piercings!

“B. *Ze had geen piercings.*

R: *Nee.*

B: *Anders had je het wel geweten.*

R: *Dat had ik dan wel geweten. Ja.*”

De dader (als dat een onbekende is geweest) kon niet weten of zij tattooages of piercings had. Haar bovenkleding was immers “*onaangeroerd*” en ten tijde van het delict niet uitgeweest. Het is natuurlijk heel risicovol voor een dader om een vraag te beantwoorden waarop hij het antwoord niet kan weten. Een foute gok zou hem immers, ook na 15 jaar, door de politie wel eens tegengeworpen kunnen worden. P. beantwoordt ook deze vraag direct, zonder twijfel en zeer stellig.

Indien ongesteld geen seks

Tweede verhoor Ronald P., p. 2 van 47:

“R: *Als ze ongesteld was, dan hadden we geen seks.*

B: *Dan hadden jullie geen seks.*

R: *Nee*

B: *Ook niet eenrichtingsseks.*

R: *Nee, nee.*”

Deskundige Eikelenboom heeft geconcludeerd dat Christel ten tijde van het delict niet ongesteld was. Dit kan op zaterdagavond ook zo geweest zijn.

CONCLUSIE:

lezing van P. een “*kletsverhaal*”?

Neen. De lezing van P. is niet alleen aannemelijk maar zelfs ‘volstrekt’ waarschijnlijk!

Hij weet vele details die hij – althans volgens justitie – niet kon weten.

Voorzover op detailniveau sprake zou zijn van enige onjuistheid of discrepantie moet het tijdsverloop in aanmerking worden genomen. Natuurlijk kan iemand niet worden opgehangen op iets wat hij na 15 jaar niet meer weet of wat zich niet (meer) precies weet te herinneren.

Delictscenario? (zie pleitnota)

Inbreker? ongeloofwaardig!

Lustmoordenaar? ongeloofwaardig!

Bekende! Volgens justitie tot aan de arrestatie van P. het leidende scenario!

Redenen (onder meer):

- getuige heeft Christel in de woonkamer gezien zonder enige worsteling
- geen worsteling in de woning (bovenkleding onaangeroerd)
- afdekken ontblote onderlichaam
- sleutelprocedure

Ontlastende sporen?

Strangulatiespoor en DNA op de waxcoat

Niet van P.!

In de hals van het slachtoffer is een verwonding aangetroffen die past bij de kraag van de waxcoat die zij droeg. Op de waxcoat zijn een aantal DNA-kenmerken aangetroffen van een man, niet zijnde P.

Dit is in het bijzonder opmerkelijk omdat de jas alleen werd gedragen door Christel en haar moeder en omdat voor aanraaksporen een zekere krachttinwerking vereist is.

Uit het dossier blijkt helaas niet of deze kenmerken zijn vergeleken met het DNA-profiel van Herman du Bois (die destijds verklaarde dat hij bij Christel een verwurging had aangezet, hetgeen door anderen werd bevestigd) of zelfs maar met enig ander onderzoekssubject.

Schaamhaar #35

Niet afkomstig van P.!

Deze schaamhaar is veiliggesteld vanaf de trui van Christel!

De trui is uitsluitend bij justitie geweest (technische recherche en NFI) totdat in 1995 vanaf de trui schaamhaar #35 werd veiliggesteld.

Het aantreffen van een niet aan de verdachte toebehorende schaamhaar op een slachtoffer is natuurlijk ontlastend voor de verdachte. Immers, deze schaamhaar kan zeer wel delictgerelateerd zijn. En laten we vooral niet vergeten: P. hoeft niet te bewijzen dat de schaamhaar op de trui van een verkrachtingsslachtoffer delictgerelateerd is, hij hoeft het alleen maar aannemelijk te maken.

Deventer moordzaak, LJN BA1024, onder 7.6.2

*“De raadsman heeft ook **geen feiten en omstandigheden aangedragen die het vermoeden van contaminatie concreet zouden kunnen ondersteunen.***

Het feit dat blijkens het hiervoor genoemde proces verbaal (...) de blouse (...) door de technische researchgroep op 14 oktober 1999 is aangeboden aan het NFI, terwijl deze naar uit het NFI-rapport van 21 februari 2000 volgt eerst op 10 november 1999 als ontvangen stuk door het NFI is geregistreerd, doet bij het hof geen twijfel rijzen over de deugdelijkheid van de bewaring van die blouse in de tussenliggende periode voor wat betreft het aspect van uitsluiting van contaminatie”

Blijkbaar is het uitgangspunt dat van contaminatie geen sprake is. Dit is ook logisch.

De officier (op wie de bewijslast rust) heeft in ieder geval op geen enkele wijze aannemelijk gemaakt dat deze schaamhaar van een onschuldige contaminatie afkomstig is.

Aldus is voldoende aannemelijk dat schaamhaar #35 delictgerelateerd kan zijn.

De vraag van wie de schaamhaar feitelijk is geweest, is in de pleitnota aan de orde geweest, maar in dit verband niet relevant. Relevant is dat de schaamhaar in ieder geval niet van P. is!

Schaamhaar #22

Niet afkomstig van P.

De schaamhaar is gevonden in het schaamhaar van Christel!

Professor De Knijff van het gerenommeerde forensisch onderzoekslaboratorium FLDO in Leiden is de enige die Schaamhaar 22 echt heeft kunnen beoordelen, niet alleen omdat hij zeer deskundig is, maar vooral omdat hij - als enige! - toegang heeft gehad tot de ruwe data van de DNA-analyse van deze schaamhaar. Deze ruwe data zijn niet meer beschikbaar zodat alle andere deskundigen hun gedachten over deze schaamhaar niet hard kunnen maken. Professor De Knijff en de Officier zeggen stellig en zonder enig voorbehoud: deze schaamhaar 22, veiliggesteld in het schaamhaar van het slachtoffer, is in ieder geval niet van P!.

Schaamhaar 22 kan van broer Bas zijn, gelet op de overeenstemming met zijn mtDNA én den morfologische mismatch met Christel. Helaas is de schaamhaar 22 nooit vergeleken met het schaamhaarpalet van Bas. De vraag is of dat nu, 15 jaar later, nog zin zou hebben.

Volgens De Knijff is de vervuiling op schaamhaar 22 afkomstig van een onbekende man, waarschijnlijk een spermadonor! De Knijff zegt op 16 februari 2009 in zijn rapport dat hij Verdachte 8064 niet kan uitsluiten als donor aan het materiaal in de wortel.

Sinds De Knijff P. als donor van deze haar heeft uitgesloten, stelt het OM zich ineens op het standpunt dat dit spoor duidelijk niet delictgerelateerd is maar veroorzaakt moet zijn door contaminatie van een “volstrekt onschuldige voorbijganger.”

Dit standpunt is volstrekt ongeloofwaardig, gelet op het feit dat schaamhaar 22 voor grootschalig DNA-onderzoek is gebruikt. Daaruit moet immers worden geconcludeerd dat justitie schaamhaar #22 als daderspoor beschouwt, althans dat zij van mening is dat deze schaamhaar een substantiële bijdrage zou kunnen leveren aan de opheldering van deze zaak.

De huidige suggestie van de officier van justitie dat ook hier sprake kan zijn van onschuldige, niet-delictgerelateerde contaminatie is – wederom – op geen enkele wijze onderbouwd, laat staan aannemelijk gemaakt. (ZIE PLEITNOTA)

De vraag van wie de schaamhaar feitelijk is geweest, is in de pleitnota aan de orde geweest, maar in dit verband niet relevant. Relevant is dat de schaamhaar niet van P. is en delictgerelateerd kan zijn!

Haren #42 en #70

Haar # 42

Niet afkomstig van P.!

Deze haar is veiliggesteld van de blouse van Christel.

mtDNA: van Christel en dus ook van haar broer Bas.

Haar # 70

Niet afkomstig van P.!

Deze haar is veiliggesteld van de trui van Christel.

mtDNA: van Christel dus ook van Bas.

Morfologisch onderzoek: de haar matcht kennelijk niet met Christel en is in ieder geval niet vergeleken met Bas.

Een opmerkelijk plukje haar

Niet afkomstig van P.!

Toen Christel op 9 januari 1994 door oma gevonden werd, was haar rechterhand gesloten. In haar hand bleek zich een “*plukje haar*” te bevinden!

Hoewel het dossier op dit punt geen zekerheid biedt, lijkt het erop dat het plukje uit de rechterhand is vergeleken met het harenpalet van Christel en dat het plukje past in haar palet (een zogeheten ‘morfologische’ match). Hiermee staat echter geenszins vast dat het plukje haar van Christel was. Het is ook niet duidelijk wat de lengte van het plukje haar is (geweest). Kort of lang. Christel had lang haar.

Uit wetenschappelijke literatuur blijkt in ieder geval dat een haar die in het palet van Christel past, ook kan passen in het palet van vele andere personen.

Anders dan morfologisch is het plukje blijkens het dossier niet onderzocht. Geen autosomaal DNA-onderzoek, geen Y-chromosomaal-onderzoek en geen mtDNA-onderzoek. Evenmin is het plukje haar vergeleken met het palet van Bas of andere interessante onderzoekssubjecten.

Greepsporen op de spijkerbroek

Op de locaties waar aanraaksporendeskundige R. Eikelenboom de greepsporen van een verkrachter verwacht zijn uitsluitend (volledige) DNA-profielen aangetroffen van ... broer Bas. Niets van P.!

Het mtDNA-profiel 16221T: ‘keihard daderspoor’?

In vier verschillende sporen is één en hetzelfde mtDNA-profiel aangetroffen! Een mtDNA-profiel dat niet van P. is!

Haar 15 en 17

Haar 15 vanaf de grijze trui van Christel

Haar 17 vanaf de hals van Christel

In beide haren zit hetzelfde volledige mtDNA-profiel (type 16221T).

Dit mtDNA is niet van P. en niet van het slachtoffer!

Spoor ‘bovenbeen’ en spoor ‘ingang.vag’

Spoor ‘buitenz.vag’ (ofwel: de bemonstering van de vlek op de binnenzijkant van het rechterbeen van het slachtoffer, in de lies c.q. schaamstreek van het slachtoffer, 2 á 3 cm vanaf de vagina).

Spoor ‘ingang.vag’, ofwel één van de vaginale uitstrijkjes van de vagina.

Beide sporen bevatten zaadcellen van P. en vaginaal vocht van het slachtoffer.

In beide sporen zit hetzelfde volledige mtDNA-profiel (type 16221T).

Dit mtDNA is niet van P en niet van het slachtoffer!

Het betreft hier in totaal dus verschillende typen bemonsteringen, welke op twee verschillende data (9 respectievelijk 10 januari 1994) door twee verschillende personen (technisch rechercheur respectievelijk patholoog anatoom) zijn veiliggesteld.

Geconcludeerd moet worden:

- dat een haar op de PD in de nek van het slachtoffer van een onbekende donor is;
- dat een haar op de PD op de trui van het slachtoffer van een onbekende donor is;
- dat celmateriaal in het spoor bovenbeen van een onbekende donor is;

- dat celmateriaal in het spoor ingang vagina van een onbekende donor is;
- dat het telkens gaat om een enkelvoudig mtDNA-profiel 16221T (geen mengprofiel) en dat dit dus telkens dezelfde donor kan betreffen.

Professor De Knijff is door de rechtbank bevraagd omtrent het feit dat in het mengspoor op het bovenbeen een enkelvoudig mtDNA-profiel zit dat niet van de zaadcel donor is en ook niet van het slachtoffer.

De Knijff zegt dat het mtDNA delictgerelateerd kan zijn, maar ook een onschuldige verklaring kan hebben. Helaas kan De Knijff niets zeggen over de waarschijnlijkheid van de ene of de andere mogelijkheid. Hij weet immers niet wie, wanneer en hoe in aanraking is geweest met het sporen materiaal en of daarbij wel of niet de benodigde voorzorgsmaatregelen zijn genomen teneinde contaminatie te voorkomen (de gebruikelijke handschoenen, mondkapjes e.d.).

Eén ding weet hij wél zeker: het mtDNA profiel 16221T is niet afkomstig van één van de medewerkers van het FLDO (het instituut van De Knijff). Bij het FLDO is dus geen sprake geweest van contaminatie.

De officier van justitie suggereert dat het ‘vreemde mtDNA’ mogelijk afkomstig is van justitiemensen, maar onderbouwt dat niet, terwijl het in de context van de zaak niet waarschijnlijk is dat op verschillende locaties, op verschillende data, door verschillende justitiemensen vier maal (!) hetzelfde mtDNA is achtergelaten. Vooral niet in de schaamstreek van het slachtoffer. De betrokken onderzoekers hebben zich vanzelfsprekend het belang gerealiseerd van de sporen in deze zaak en de uiterste zorg betracht teneinde de integriteit van juist deze sporen te waarborgen vanaf de eerste waarneming tot aan de sectie.

Gelet op het voorgaande is het onaannemelijk dat sprake is geweest van contaminatie en moet worden aangenomen dat het spoor zeer wel delictgerelateerd kan zijn.

Overigens, indien aannemelijk zou zijn dat in deze zaak sprake is van slordigheid van justitiemensen waardoor contaminatie mogelijk is, dan dient deze mogelijkheid van ‘onschuldige’ contaminatie vanzelfsprekend voor rekening blijven voor de veroorzaker, te weten justitie. Het kan immers niet zo zijn dat slordigheid van justitie en de mogelijke gevolgen daarvan in het nadeel werken van een verdachte.

Alternatieve, ontlastende scenario's?

De rechtbank en de officier hebben de vraag gesteld of alternatieve scenario's aannemelijk zijn. De verdediging heeft uitvoerig gemotiveerd dat dit het geval is. Zowel aan de hand van de vele sporen die niet van P. zijn als aan de hand van uitgewerkte scenario's (ZIE PLEITNOTA).

- Broer Bas!
- Verdachte 8064!
- Bas en Verdachte samen?
- Verdachte 8064 en [getuige] samen?
- Viets en Du Bois?
- overigen?

CONCLUSIE:

Het lijkt erop dat justitie ervoor gekozen heeft om steeds weer opnieuw een specifiek scenario te kiezen en alles daarop te richten.

In het dossier lezen we (onder meer):

“bij de selectie van de teamleden is een aantal criteria gehanteerd: een teamlid mocht geen betrokkenheid hebben gehad bij het oorspronkelijke opsporingsonderzoek en een teamlid diende ervan overtuigd te zijn dat de eerder veroordeelde en later vrijgesproken verdachten niet de daders waren.”

Beschouwing Puttense moordzaak, p 577 procesdossier:

“Uiteindelijk moet de teamleiding beslissen welke aanbevelingen zij uitvoert. Sommige aanbevelingen vloeien voort uit een specifiek delictscenario en komen pas aan de orde wanneer dat scenario door de teamleiding als uitgangspunt wordt gekozen. Ik acht het overigens onvermijdelijk dat uiteindelijk alle scenario's een rol gaan spelen, zolang de zaak onopgelost blijft en een eerder gekozen scenario geen resultaat heeft opgeleverd”

Nadat P. ongeremd zijn hele verhaal had verteld, heeft de politie hem in meer dan 20 verhoorsessies onophoudelijk onwaarheden en leugens voorgehouden en geprobeerd een wig te drijven tussen de verdachte en zijn raadsman (zie enkele voorbeelden in de pleitnota).

De vraag lijkt thans gerechtvaardigd: wat gaat justitie doen als P. wordt vrijgesproken?

Vervolging broer Bas? Vervolging Verdachte 8064? Vervolging NN?

Het lijkt een heilloze missie. Er liggen immers minstens vier mogelijke verhalen, maar in geen enkel verhaal (voor zover bekend) is sprake van sluitend/dwingend bewijs dat de twijfel overtuigend kan wegnemen. Hieraan kan niet voorbij gegaan worden.

Gelet op het sporenbeeld in deze zaak en de veelheid aan mogelijke scenario's moet (helaas) worden geconcludeerd dat de Puttense Moordzaak nooit meer zal worden opgelost, tenzij iemand naar voren stapt en BEWIJSBAAR bekend.

ALGEMEEN PROBLEEM

Na 15 jaar is de herinnering zoek of beïnvloed door de enorme hoeveelheid wisselende berichtgeving over de Puttense moordzaak

Bij verbalisanten, bij deskundigen, bij getuigen, bij verdachten.

Het dossier is onvolledig

Reviewrapport p. 506:

“Het ter beschikking gestelde dossier was deels onvolledig. Het dossier bevatte lang van tevoren opgemaakte processen-verbaal. Daarbij werd het PUMO-team geconfronteerd met het (vaak voorkomende) probleem dat vanuit het oorspronkelijke onderzoek niet alles adequaat was vastgelegd”

In dit dossier ontbreken circa 260 ordners met stukken die destijds door justitie relevant werden geacht voor de zaak. Vele stukken uit het dossier tegen Viets en Du Bois zijn niet gevoegd.

Relevante/noodzakelijke gegevens zijn er niet (nooit geweest/weg/zoek)

- De wijze van bemonstering (tijdstip, locatie, methode) is destijds niet behoorlijk vastgelegd (bijvoorbeeld niet van de baarmoedermond, vagina, anus, bovenbeen);
- De foto's van cruciale sporen op de plaats delict c.q. op het lichaam van het slachtoffer zijn destijds mislukt, waardoor is volstaan met een globale beschrijving (onder meer van het cruciale spoor bovenbeen)
- Alle waarnemingsbladen (de stukken waarin de onderzoekers van destijds hun bevindingen hebben vastgesteld) uit 1994/1995 zijn zoek!
- Zaaksformulieren zijn zoek
- Alle relevante ruwe data zijn weg (bijvoorbeeld van schaamhaar 22);
- Relevante DNA-Kwantificeringsgegevens zijn weg
- etc.

De 'chain of custody' is gebroken.

De door de rechtbank gevraagde en door de officier van justitie aangeleverde 'sporenmatrix' laat vele vragen onbeantwoord. Wie, wanneer en op welke wijze zijn sporen veiliggesteld.

Wie heeft wanneer, waar en welke wijze de afzonderlijke SVO's / sporen / bemonsteringen / DNA-extracten / microscoopglasje etc. in handen gehad (al dan niet met handschoenen)?

Wanneer en hoe zijn deze vervolgens overgedragen en aan wie?

Welke maatregelen zijn hierbij getroffen om de integriteit te verzekeren. Hoe zijn de sporen bewaard vanaf het moment van veiligstellen tot aan het laatst gedane onderzoek.

De officier van justitie:

“De keten van bewijs is zoals gezegd doorbroken maar dat heeft geen consequenties voor het bewijs tegen de verdachte P. in deze strafzaak.”

De officier miskent dat deze breuk de verantwoordelijkheid van justitie is. In dit verband is het treurig om te constateren dat de officier van justitie meent te mogen volstaan met een ongefundeerde suggestie dat sprake is van onschuldige contaminatie, in een poging om daarmee het ontlastende karakter van een grote hoeveelheid bijzondere en mogelijk delictgerelateerde sporen weg te nemen.

Onschuldige contaminatie is natuurlijk denkbaar, maar in deze zaak geenszins aannemelijk gemaakt. Bovendien behoort contaminatie voor rekening van de veroorzaker moet blijven, te weten justitie en niet ten nadele van een verdachte te worden gebruikt. Een andere opvatting

zou ertoe kunnen leiden dat justitie belang heeft bij het veroorzaken van contaminatie. We hoeven geen personen in het bijzonder te beschuldigen om zeker te weten dat mensen nou eenmaal mensen blijven.

Vergelijking van vele DNA-profielen is niet mogelijk

Het Marmotteam heeft slechts een beperkt aantal van de vele sporen met slechts drie (S.O., P, Bas) van de vele interessante onderzoeksobjecten vergeleken.

Onderzoek aan vele interessante SVO's is niet mogelijk

Zoekgeraakte of weggegoide SVO's

- nagelvuil is zoek
- riem 1 (een blauwe, stoffen ceintuur, aangetroffen in de vuilcontainer van Henk Simon, de broer van de moeder van Christel. Deze ceintuur zou volgens Henk Simon in een boom tegenover de plaats delict hebben gehangen, "Daar liep zo'n bospaadje tussendoor en daar had hij aan een tak gehangen". Weggegooid wegens 'beschimmeling'? Zie J. Kroes, Hof Leeuwarden 15 februari 2002, vervolgbld 20)(trui, jas, ook nog kenmerken gevonden)
- riem 2 in broek van slachtoffer

Kleding s.o.

- BH gewassen
- waxjas beschimmeld (diverse sporen)
- trui beschimmeld (diverse sporen)
- laarsjes verbrand (contact- c.q. greepsporen?)
- kleedje(s) verbrand (speeksel, zaad, voorvocht, huidepitheel, haren, contactsporen)
- slip (SVO 229, zie PV verhoor Janssen Hof Leeuwarden). (Schade verdediging: greepsporen Bas/Verdachte 8064?) Dit lijkt een sterk einde

Bewerkingen van sporen zoek:

- Alle relevante microscoopglasjes zijn er niet meer
- Alle vaginale fracties zijn weg/op

Justitie stelt zich op het standpunt dat zij alles mocht teruggeven aan de familie (of weggooien?) omdat destijds Viets en Du Bois onherroepelijk veroordeeld waren. Daarmee miskent justitie dat sinds 1994 bekend was dat er een donor was van de zaadcellen op/in het lichaam van het slachtoffer. Hoewel justitie jarenlang heeft beweert dat deze donor een 'onschuldige voorbijganger' moet zijn geweest, beweert justitie nu het tegenovergestelde. In ieder geval had justitie destijds rekening moeten houden met de mogelijkheid dat deze donor op enig moment zou worden gevonden en zich op het standpunt zou stellen dat hij een 'onschuldige voorbijganger' was. Nu de 'onschuldige voorbijganger' gevonden is, kan hij zich niet meer verdedigen omdat justitie gemeend heeft zijn belangen te verontachtzamen door relevante SVO's / sporen / bemonsteringen / DNA-extracten / microscoopglasje terug te geven / kwijt te raken / weg te gooien / op te gebruiken. Dit kan en mag niet ten nadele van de 'onschuldige voorbijganger' uitwerken. De 'onschuldige voorbijganger' heeft dan zijn kans op een eerlijk proces verloren. Het argument dat de 'onschuldige voorbijganger' zich niet heeft gemeldt, gaat niet op. P. stelt dat hij zich in 1994 wel heeft gemeld, maar dat hij is weggestuurd. Dat kan kloppen, nog daargelaten dat van niemand kan worden verwacht dat hij meewerkt aan zijn eigen veroordeling (bijvoorbeeld door zich te melden). Citaat Advocaat Generaal van der Neut in zijn requisitoir bij het Gerechtshof te Leeuwarden 2002 (p. 12 van 64):

“Het is op zichzelf bepaald niet onaannemelijk dat zij kort daarvoor een of meer vrijwillige seksuele contacten heeft gehad. Ook is niet onaannemelijk dat degene die

de sporen hebben achtergelaten er nu voor terugdeinzen zich bij justitie te melden of er voor kiezen hun betrokkenheid bij een vrijwillig contact te ontkennen.”

EINDCONCLUSIE

Geen dwingend c.q. overtuigend bewijs tegen P.
Diverse aannemelijke alternatieve scenario's.
Waarheidsvinding onherstelbaar onmogelijk.

Als de rechtbank het goed uitlegt, begrijpt iedereen waarom het zinloos is om nog langer op deze heilloze weg te blijven doorgaan.

P. is, gelet op het ongenueanceerde beeld dat van hem is gecreëerd, misschien de gedroomde verdachte, maar het dossier levert allesbehalve de overtuiging op dat hij de dader moet zijn geweest.

Het lijkt in onze samenleving soms lastig te accepteren dat een gedroomde verdachte niet zomaar 'de schuld' kan krijgen en dat een ernstig misdrijf niet altijd kan worden opgelost, maar in de Puttense Moordzaak moeten we ons neerleggen bij de realiteit: de gewettigde overtuiging ontbreekt in deze zaak!